

[Aase Olesen]

opererer med kollektiver, vi opererer med heterofile og homofile papirløst samlevende.

Hvad er en husstand? Jeg mener, at socialministeren ville indlægge sig uvisnelig hæder, hvis han iværksatte et analysearbejde, der dels skulle beskrive, hvilke og hvor mange forskellige husstandsbegreber vi kan finde i lovgivningen, dels komme med forslag til, hvilket eller hvilke husstandsbegreber vi for fremtiden bør operere med og betjene os af.

Justitsministeriets ægteskabsudvalg er i gang med sin afsluttende betænkning. Den handler om skatte- og sociallovgivningens virkning for forskellige samlivsformer, og jeg håber, at man heri vil kunne ende med at finde et grundmateriale til et sådant lovgivningsarbejde, som først og fremmest vil få betydning på det sociale område, men altså også på alle de øvrige.

De her nævnte to områder vil måske med fremskridtspartiets ordvalg kunne kaldes katolske. Jeg har specielt valgt at tale om dem, fordi jeg mener, at det er områder, som vi i fællesskab og i enighed kunne gøre noget ved til stor gavn ikke bare for de folkevalgte i amter og kommuner, som skal administrere de love, vi laver herinde, men så sandelig også for det personale, som skal forsøge at finde ud af lovjunglen, og så først og fremmest selvfølgelig til gavn for det meget store udsnit af befolkningen for ikke at sige alle mennesker i Danmark, som er berørt af disse problemstillinger.

Jeg ville for så vidt gerne have været inde på flere andre områder som f.eks. det tidligere påtænkte forslag om kontanthjælpen – det har været nævnt her – om begreberne råd og vejledning i vores bistandssystem og spørgsmålet om det meget forvirrede billede, der tegner sig på pensionsområdet, specielt for fortidspensionerne.

Den bedste måde at undgå tilstande, som løber fra os, eller som fremskridtspartiet vil kalde kaotiske, er at skabe en bred politisk tilslutning til den lovgivning, der foregår i denne sal.

Det skal derfor ikke skorte på det radikale venstres vilje til at gå ind i et samarbejde om at forbedre situationen i den sociale sektor, men det må for os være en forudsætning, at det sker sammen med partier, for hvem fordelingspolitik ikke er et skældsord, og for hvem ønsket om lighed også indeholder en

anerkendelse af hvert enkelt menneske og dets forskellige forudsætninger.

Når jeg siger det, er det for til sidst at sige til forespørgeren, at meget måske ville have været mindre kaotisk, at meget måske ville være løbet mindre fra os, hvis vi ikke op igennem 1970'erne havde haft et parti, som mere end noget andet har forplumret den socialpolitiske debat. Der har på mange fronter vist sig behov for at stramme op, ændre på regler, men på grund af at vi har haft et parti, som startede med at tale om at fyre alle, der sad i de sociale forvaltninger og indføre socialinspektører, truede med at tage pensioner og sociale ydelser fra folk, og hvad ved jeg, er den socialpolitiske debat i 1970'erne meget ofte blevet så betændt, at det har været svært for andre og mere ansvarlige partier at komme ind på det område, som vi nu i de senere år har taget fat på.

Hr. Askjær Jørgensen var et godt eksempel på det, jeg lige har nævnt, med det seneste eksempel i sit første indlæg, hvor han taler om, at der er så utrolig mange uretfærdigheder i socialindkomsten, og så kommer med et eksempel, som overhovedet ikke siger noget. Der blev nævnt, at han kendte et menneske, som skulle betale 12.000 kr. for sine hjælpemidler. Ja, det må altså betyde, hvis man regner med almindelig hovedregning, at dette menneske i hvert fald, hvis han var nulindkomstskatteyder, har en socialindkomst på 381.000 kr., og det indebærer som bekendt, at man må være mere end millionær. Jeg vil anbefale hr. Askjær Jørgensen at undersøge den konkrete sag. Det skal såmænd nok vise sig, at der er tale om et særdeles velhavende menneske.

Når jeg siger det, er det, fordi alle de sager, som har været nævnt fra denne talerstol, eller som har været nævnt i alarmerende overskrifter i diverse aviser, altid har vist sig at kunne punkteres, og jeg synes, hr. Askjær Jørgensen skulle se efter, om det ikke også var tilfældet med denne sag.

Jeg kan helt tilslutte mig det, som fru Inge Fischer Møller i sit indlæg sagde om fremskridtspartiets socialpolitik.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Fru Aase Olesen havde jo en masse påstande om vores politik, som ikke står til tro-